

10 gados izdejoti 170 koncerti

PIRMS DZIESMU SVĒTKU GĀJIENA. Jaunjelgavas kultūras centra vidējās paaudzes deju kolektīvam "Kodols" (pa labi), kurš tikko nosvinēja 10. jubileju, aizvadītie bija otrie Dziesmu un deju svētki.

"Kodolā" ir spēks!

"Kodolā" ir spēks, jo kodols ir visa pamatā. Jaunjelgavas kultūras centra vidējās paaudzes deju kolektīva "Kodols" pamatā ir dejojāji, pateicoties kuriem nosvinēta 10. jubileja. Dejojāji un viņu draugi vienoties dejas krāšņā un sirsniņas noskaņas pilnā koncertā.

IVETA SKABA

Kas jūs par "kodoliņiem"!

Kas gan par "Kodolu" labāk zinās pastāstīt kā kolektīva vadītāja. Gunīta Krievāne stāsta, tad, kad par Jaunjelgavas kultūras centra direktori sāka strādāt Anita Ostrovska, viņa mudināja, ka "Kodoliņiem" (jauniešu deju kolektīvs) jāveido vidējās paaudzes deju kolektīvs. "Mēs nolēmām mēģināt," saka Gunīta Krievāne un piebilst, ka Jaunjelgavā jau bija viens vidējās paaudzes deju kolektīvs. Vai arī otri vajadzētu? Anita bija neatlaidīga un aicināja mēģināt. "Pameģinājām, un radās," teic Gunīta. "Kodolā" dejojāji, gan bijušie "Kodoliņā" dejojāji, gan bijušie "Kodoliņā" dejojāji. "Uz koncertiem braucām kā "Kodoliņš". Tad mana draudzene Antra Grinberga no Ērgļiem (Ērgļu saietā nama deju kolektīvu "Trimīns" un "Rūdis" vadītāja) sacīja: "Kas gan jūs par "Kodoliņiem", jūs esat kārtīgi "kodoli"!"" Tā tas nosaukums pārgāja uz "Kodolu", atceras Gunīta.

Uz darbu vērsti

Šobrīd "Kodolā" dejoj 18 dejojāji — deviņas dāmas un deviņi kungi, ir 31 bijušais dejojājs. Desmit gadu laikā nav notikusi liela dejojāju maiņa. Mēģinājumos visi tiekas reizi nedēļā, pirms koncerta dejas soļus izmēģina biežāk.

Pie kolektīva faktu statistikas norādāms arī tas, ka desmit gados izdejojoti 170 koncerti un apgūtas 42 dejas. Skatuvēs deji rībināti gan Jaunjelgavā, gan tuvākā un tālākā apkaimē.

Ārzemēs gan nav nācies būt, tas visus noteikti vēl priekšā.

Mazie svētki kolektīvā ir dejojāji vārda un dzimšanas dienas. Vajcāta par citām tradīcijām, Gunīta teic: "Mēs vairāk uz darbu vērsti. Visas izklāides mums pakārtotas dejojāšanai."

Lai katrs lepns par sevi

Kādi bijuši šie 10 gadi? "Interesanti, intensīvi. 2022. gadā mēs piedalījāmies koncertuzvedumā "Dziesma dejoj, dejojā skan" Mežaparka estrādē. Tas bija interesants un fantastisks piedzīvojums! Mazie kolektīvi reti tiek dejojot Mežaparkā, un te bija iespēja izjust šo īpašo auru," stāsta Gunīta. "Kodols" piedalījies divos lielajos Dziesmu un deju svētkos — 2018. un 2023. gadā.

Ko Gunītai kā vadītājai nozīmē "Kodols"? "Man vaļasprieks ir pārvērties par darbu. Ne visiem tā ir "Kodols" man ir ļoti svarīgs. Tur es varu redzēt sava darba augļus — no mazā bērniņa izaug par lielu "Kodolu" dejojāju. Sastāvā ir arī tādi, kas dejoj jau no bērnības. Ir tā, ka visi bērni dejoj un mamma un tētis arī grib dejoj. Mums ir tādas ģimenes, kas sākušas pilnīgi no nulles dejoj, jo bērni tiek vesti, un viņiem arī dejas prieks aizķēries. Man "Kodols" ir kā ģimene, mēs ļoti izjūtam kopības sajūtu. "Kodolā" viens par otru ļoti rūpējas. Ja kāda nav mēģinājuma, pārējie interesējas, kas noticis. Veidojas patikama atmosfēra. Viņi jau ir izauguši tik lieli, ka man jāpasaka solis, un viņi izdara, vairs nav jārada priekšā. Mēs esam ģimene, "Kodoliņā" mani sauc par mammu.

Man ir svarīgi, kā viņi uz skatuves izskatās, lai katrs par sevi atstāj labāko iespaidu, lai lepns par sevi," teic deju kolektīva vadītāja.

Ir ceturtdienas vakars...

Krāšņums, kas mijās ar sirsniņu ne tikai dejā, bet arī stāstā un no-

skanā. Tāds bija "Kodola" jubilejas koncerts. Sanākušie uzzināja, ko katram dejojājam nozīmē "Kodols", un katrs no šiem stāstiem aizkustina. Lūk, viens no tiem, kas par "Kodolu" pasaka visu: "Ir ceturtdienas vakars, visi tiekamies pie kultūras centra.

Uz mirkli, kad aplā vidū Dieviņš stāv, mūsu sirds sītas vienā ritmā, mūsu elpa ir viena elpa, mūsu piesitiens skan kā viens kopīgs solis. Šajā mirklī mūsu "Kodols" ir viens, tas ir kopīgs.

Un tā jau 10 gadus... Pat neticas, ka tik daudz, bet paskrēja nemanot. Tā mēs visi tur stāvam. Piebrauc Elmārs, kurš ar tādu dzirksti mums stāsta par savām meitiņām, jaukā Lāču ģimene, kuriem nekad netrūkst vārdu kādam jokam, Marinčiks, vienmēr atbildīgs par mūsu svarīgāko — mūsu kasi. Madara un Evita, jaukā, mīļās māsas, vienmēr izpalīdzīgas: Evita — mūsu IT speciāliste, Madara — vienmēr visu var un sagādā mums jaukos "Gundegu" ziedu podiņus, Reinis ar savām labirdīgajām acīm un mieru, Renārs, tāds miļš, vienmēr smaidīgs, Jancis visus darbus paveic, kur vīru roka jāpieliek, Andra — mūsu radošās rokas, un tā es varētu turpināt bez gala, jo mums katram "Kodolā" ir sava vieta. Ja kāds aiziet, paliek mazliet tukšums, bet mums vienmēr ilgi tukša vieta nestāv. Mēs esam kā liela ģimene, kur smejamies, mazliet arī baramies. Es "Kodolā" esmu ieguvusi daudz jaunu un tiešām uz-

VAĻASPRIEKŠ PĀRVĒRSĀS PAR DARBU. Kolektīva "Kodols" vadītāja Gunīta Krievāne atzīst, ka, vadot deju kolektīvu, viņai vaļasprieks pārvērties par darbu.

Foto no "Staburaga" arhīva

ticamu draugu, kuriem varu pastāstīt gan bēdas, gan priekus. Nevaru iedomāties dzīvi bez tiem cilvēkiem. Mūsu galvenais kodola kodols ir mūsu vadītāja, brīžiem es apbrīnoju viņas pacietību, uzņēmību, rūpes, kā viņa var iemācīt dejojājiem, ko esmu ieguvusi arī es, tās jaukā un dažādās emocijas sajūst dejojot. Paldies viņai! Tu esi labākā, Gunīta, nekad nedomāju, ka man izdosies. Nu es varētu rakstīt un rakstīt, bet kopumā paldies, "Kodol", ka jūs man esat?"

Vienā ritmā

Dejoja "Kodols", un dejojā draugu kolektīvi, ar kuriem draudzība ilgst ne gadu vien un kuri bija ieradusies sveikt savus Jaunjelgavas draugus. Tie bija jaunā paaudze — "Kodoliņā" dejojāji, jauniešu deju kolektīvi "Daugaviņa" (Plaviņas) un "Koknese" (Koknese), kā arī vidējās paaudzes deju kolektīvi "Atvars" (Jaunjelgava), "Aizkrauklis" (Aizkraukle), "Liepavots" (Koknese), "Dzese" (Skrīveri), "Vidupe" (Plaviņas), "Sēļi" (Nereta), "Savenieki" (Mazalve), "Mudurainis" (Vecpie-

balga), "Lubāna" (Lubāna). Ziedi, dāvanas, apsvēkuma un pateicības vārdi, kā netrūka jubilejas vakarā.

Svētki nosvinēti, bet pavisam drīz jau kārtējais mēģinājums un nākamais koncerts. "Kodols" iedejō savā 11. gadā. Un atkal: "Pastiepiet roka... atliecas mugura... pēda atspēras palēcienam... Uz mirkli ir šī esība virs zemes, mazliet kā lidojumā. Pārņem prieku un gandarījuma trīsas par to, ko ķermenis var paveikt. Bet ir kaut kas vēl. Kaut kas neizsakāmi vairāk. Šajā lidojumā plauksta ieslīd drošā plaukstā. Uzticēšanās. Arī katrā nākamā dejojā roka ir satvērusi to, kas blakus. Un šajā aplī, šajā gredzenā, kas griežas pa sauli un pret sauli, mēs uz mirkli visi esam kā viens. Uz mirkli, kad aplā vidū Dieviņš stāv, mūsu sirds sītas vienā ritmā, mūsu elpa ir viena elpa, mūsu piesitiens skan kā viens kopīgs solis. Šajā mirklī mūsu "Kodols" ir viens, tas ir kopīgs. Mirkli, kad aplī ieskatāmies viens otram acīs, kur dzirksti tāds īsts un dziļš prieks, satiekas smaidi un "Kodolu" veido mūsu sirds daļiņas, kas saplūst caur deju kopā." ♦

Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par materiāla saturu atbild laikraksts "Staburags".